

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐπιφανέστατον ὁμηλικῶν ὁ Δημήτριος Ράλλης ἔχει τὸν Συνταγματικὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀμφότεροι εἰσῆλθον εἰς τὴν ζωὴν τῷ 1844. Καὶ ἂν οἱ κατὰ τὴν γέννησιν τῶν θνητῶν αἰῶνοι ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ βίου αὐτῶν, πάντως ἡ σύμπτωση αὕτη ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τρίτου κόμματος, ὅστις σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ ἀγνότερος παρ' ἡμῖν θιασώτης τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ὁ Ράλλης εἶνε ἀληθῆς ὅτι προωρίσθη μετὰ πάσης ἐπιμελείας διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν στάδιον, ἀλλ' ἀντήλλαξε τὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἐδῶλιον καὶ ἂν ἡ Ἐπιπέμπη ἀπώλεσεν ἐπιφανῆ ἱεροφάντην, ἐκέρδισεν ἡ Πολιτικὴ λάτρην ὑπέροχον. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς διασπορᾶς τῶν χαρακτήρων, ἦν ἡ γόησσα αὕτη ἐν Ἑλλάδι ἀπειργάσατο, ὁ Δημήτριος Ράλλης ἀποτελεῖ ἀξιοθαύμαστον ἐξαίρεσιν. Ἀλύγιστος τὸν χαρακτήρα καὶ ἀκατάβλητος τὸ ψυχικὸν σθένος, δὲν ὑπεδουλώθη ὑπὸ τῶν θελημάτων τῆς Κίρκης ταύτης τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ ὡς ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ ἡ ἀρχαϊκὴ τοῦ ἀνδρός εὐθύτης ἐπέπλευσεν εἰς πᾶσαν τρικυμίαν. Ἐλέγητο περὶ τοῦ Ράλλης ὅτι πολλάκις ἔχει τὸ σκακίον, ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες τὴν γοητείαν ἦν ἀσκιᾶ ἐπὶ τῶν ἐρχομένων εἰς συνάφειαν μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἄσφογον εὐγένειαν τρόπων ἐν ταῖς κοινωνικαῖς του σχέσεσιν ἐννοοῦσι καλῶς, ὅτι σκακίως ἀπεκλήθη, εὐφρῶμος ἴσως, ἡ ἀκαμψία τοῦ χαρακτήρος του. Οἱ πολιτικοὶ του ἀντίπαλοι ὑπεστήριξαν πολλάκις, ὅτι ὁ Ράλλης κατέστη τόσον δημοφιλῆς, διότι δεικνύται ἐνδοτικὸς πρὸς τοὺς φίλους του. Καὶ ὅμως εἶνε ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος, ὅτι ἂν ὑπάρχη ἐν Ἑλλάδι εἰς πολιτευόμενος πατάξας ἀνευδότης τὴν συναλλαγὴν, οὗτος εἶνε ὁ Δημήτριος Ράλλης. Σεμνός,

χρηστὸς καὶ μετριοφρῶν, ὡς ὀλίγοιςτοί Ἕλληνας, ἀπορεύγει τὴν ἐπίδειξιν, ὅσον οὐδεὶς τῶν συγχρόνων πολιτευτῶν. Ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτὸν μεῖζοντα διαύγειαν νοῦς καὶ ὀξύτητα ἀντιλήψεως, συνεκέρασε δὲ πρὸς τὴν ταχύτητα ταύτης βάθος κρίσεως· ἀλλ' οὗτος οὐδέποτε μετεχειρίσθη τὰ πολύτιμα ταῦτα τῆς Θεῆας Προνοίας δῶρα, ὅπως ἀνέβη προφῶρος ἢ ἀποτόμως. Τὴν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὑπέροχον θέσιν του ἐδημιούργησαν αὐτῷ ἀληθῶς τὰ ἔκτακτα χαρίσματα του, ἀλλὰ καίτοι ἐθεωρήθη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου ὡς δύναμις, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦτο μόνος καὶ ἄνευ ὀπαδῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀπέφυγεν ἐν τούτοις ἐπὶ μακρὸν νὰ προβάλῃ ἀξιώσεις ἀρχηγίας ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας αὐτῶν. Ἄν δὲ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀνεκηρύχθη ἀρχηγὸς πολιτικῆς ὁμάδος καὶ ἐθεωρήθη ὡς ὁ ἀνὴρ τοῦ μέλλοντος, πάντως δὲν ἐπεδίωξεν αὐτὸς τὴν ἀνακήρυξιν, ἀλλ' ὠρίμασεν αὕτη ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων καὶ ὁρμίσταται κυριώτατα εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀνδρός. Βεβαίως ὁ Ράλλης

εἶνε ἀνὴρ φιλόδοξος, διότι εἶνε φύσει ἀρχικὸς, ἀλλ' ἡ φιλοδοξία του εἶνε ἐστερημένη πάσης χροῖας φιλοπροωτίας. Τοὺς ἀκολουθοῦντας τὰς ἀρχὰς του βουλευτᾶς θεωρεῖ μᾶλλον συνεργάτας ἢ ὀπαδοὺς. Κάτοχος τῆς κοινοβουλευτικῆς τακτικῆς, ὅσον τοῦλάχιστον οἱ δύο ἄλλοι μόνον ἐν τῇ Βουλῇ κομματάρχαι, εἰμὴ ἐν πολλοῖς καὶ αὐτῶν ὑπέρτερος, ἐπέτυχε πολλάκις νὰ παρασύρῃ τὴν πλειονοψηφίαν εἰς ἀποφάσεις ἃς ὁ ἴδιος ἐκ τοῦ προχείρου συνέλαβεν, ἢ νὰ διασπᾶσθαι αὐτὴν ἐκλέγων τὴν ψυχολογικὴν στιγμήν. Καὶ εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν κοινοβουλευτικὴν ἡμῶν ἱστορίαν, ὅτι ἡ διάσπασις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ κ. Δη-